

DỰ LUẬT 25 TRƯNG CẦU DÂN Ý VỀ LUẬT THAY THẾ TIỀN BẢO LÃNH TẠI NGOẠI BẰNG HỆ THỐNG DỰA TRÊN AN TOÀN CÔNG CỘNG VÀ NGUY CƠ BỎ TRỐN.

PHẦN TIÊU ĐỀ VÀ TÓM LƯỢC CHÍNH THỨC

ĐƯỢC SOẠN THẢO BỞI TỔNG CHƯƠNG LÝ

Nội dung dự luật này có thể được tìm thấy trên trang mạng của Tổng Thư Ký Tiểu Bang tại voterguide.sos.ca.gov.

Lá phiếu “Có” chấp thuận, và lá phiếu “Không” bác bỏ, đạo luật 2018 rằng:

- Thay thế hệ thống tiền bảo lãnh tại ngoại (để được thả ra khỏi tù trước khi xét xử) bằng hệ thống dựa trên quyết định về sự an toàn công cộng và nguy cơ bỏ trốn.
- Hạn chế giam giữ một người trong tù trước khi xét xử đối với hầu hết các tội tiểu hình.

TÓM LƯỢC CỦA PHÂN TÍCH VIÊN LẬP PHÁP VỀ ƯỚC TÍNH TÁC ĐỘNG TÀI KHÓA THỰC SỰ ĐỐI VỚI CHÍNH QUYỀN TIỂU BANG VÀ ĐỊA PHƯƠNG:

- Chi phí của tiểu bang và địa phương có thể tăng ở giữa hàng trăm triệu mỹ kim hàng năm vì một thủ tục mới để thả người ra khỏi tù trước khi xét xử. Chưa biết rõ một số chi phí gia tăng của tiểu bang sẽ được bù lại bằng ngân quỹ địa phương hiện thời đã chi cho loại khối lượng của công việc này.
- Chi phí nhà tù quận giảm, có thể ở mức cao của hàng chục triệu mỹ kim hàng năm.
- Chưa biết rõ tác động thực sự đối với tiền thu thuế của tiểu bang và địa phương thường liên quan đến việc mọi người chi tiêu tiền vào hàng hóa thay vì để trả tiền ra khỏi tù trước khi xét xử.

PHÂN TÍCH CỦA PHÂN TÍCH VIÊN LẬP PHÁP

THÔNG TIN CƠ SỞ

CÓ HAI CÁCH TRẢ TỰ DO TRƯỚC KHI XÉT XỬ

Tống Giam Sau Khi Bắt Giữ. Những người bị cáo buộc phạm tội phải trải qua các phiên tố tụng sơ thẩm khác nhau trước khi vụ án thực sự được tòa sơ thẩm xét xử. Trong phiên tố tụng đầu tiên—hay còn gọi là phiên buộc tội—tòa án thông báo cho mọi người về những cáo buộc được đệ trình chống lại họ và chỉ định một luật sư nếu cần. Một số người bị bắt sẽ được đưa đến nhà tù quận trước phiên buộc tội. Cảnh sát trưởng quận điều hành nhà tù có thể lựa chọn trả tự do ngay lập tức hoặc tống giam người đó.

Trả Tự Do Trước Khi Xét Xử. Theo Hiến Pháp Tiểu Bang, người bị bắt và tống giam vào nhà tù quận—trừ một số tội trọng hình—có quyền được trả tự do trước khi xét xử. Hiến Pháp quy định rằng những người này sẽ được trả tự do trong điều kiện không cho tự do quá mức. Khi đưa ra quyết định liên quan đến việc trả tự do cho một người trước khi xét xử, tòa sơ thẩm phải xem xét (1) mức độ nghiêm trọng của tội mà người đó bị cáo buộc, (2) tiền án của người đó và (3) khả năng người đó sẽ hầu tòa. Tòa án có thể sử dụng nhiều nguồn thông tin khác nhau, bao gồm công cụ đánh giá rủi ro (được bàn chi tiết hơn bên dưới), để giúp đưa ra quyết định này.

Theo luật tiểu bang, một người thường được trả tự do trước khi xét xử theo một trong hai cách:

- **Tự Hứa Sẽ Hầu Tòa.** Tòa sơ thẩm có thể trả tự do cho một người nếu người đó “tự hứa sẽ hầu tòa” (own recognizance, OR), thường nói tới lời hứa sẽ ra hầu tòa ở phiên tố tụng bắt buộc tới đây. Cảnh sát trưởng quận điều hành nhà tù cũng có thể trả tự do cho những người có OR trong một số điều kiện nhất định.
- **Bảo Lãnh Tại Ngoại.** Một người có thể được bảo lãnh tại ngoại. Bảo lãnh tại ngoại thường nói tới khoản tiền đảm bảo rằng một người sẽ ra hầu tòa khi có yêu cầu.

Các Công Cụ Đánh Giá Rủi Ro Trước Xét Xử. Để giúp đưa ra quyết định về việc có trả tự do trước khi xét xử hay không, hầu hết các tòa án và quận sử dụng các công cụ để đánh giá rủi ro (hoặc khả năng) một người được trả tự do sẽ phạm tội mới hoặc không ra hầu tòa. Những công cụ này được xây dựng dựa trên nghiên cứu cho thấy người có một số đặc điểm nhất định (chẳng hạn như trẻ hơn) có nhiều khả năng phạm tội mới hoặc không ra hầu tòa hơn. Các công cụ chấm điểm dựa trên đặc điểm của mỗi người. Ví dụ: một công cụ chấm nhiều điểm hơn cho người dưới 22 tuổi vì họ có nhiều khả năng phạm tội hơn so với người lớn tuổi hơn. Tương tự, người từng không ra hầu tòa nhiều lần trong quá khứ sẽ ít có khả năng ra hầu tòa hơn trong tương lai và nhận nhiều điểm hơn. Mức rủi ro của một người được xác định bằng tổng điểm nhận được. Sau đó, mức rủi ro này được sử dụng để giúp quyết định xem có nên trả tự do hay không và trả tự do trong những điều kiện nào.

PHÂN TÍCH CỦA PHÂN TÍCH VIÊN LẬP PHÁP

TIẾP THEO

TRẢ TỰ DO KHI NỘP TIỀN BẢO LÃNH TẠI NGOẠI

Số Tiền Bảo Lãnh Tại Ngoại Do Mỗi Tòa Sơ Thẩm

Xác Định. Luật tiểu bang yêu cầu tòa sơ thẩm ở mỗi quận phải thông qua một biểu phí tiền bảo lãnh. Biểu phí này liệt kê số tiền bảo lãnh tại ngoại cần nộp để được trả tự do ứng với mỗi tội. Biểu phí tiền bảo lãnh thường thay đổi theo quận nhưng quy định nhiều tiền bảo lãnh hơn đối với các tội nghiêm trọng hơn. Ví dụ: biểu phí tiền bảo lãnh hiện tại của Quận Los Angeles quy định \$20,000 cho hành vi giả mạo và \$250,000 cho hành vi đốt nhà.

Nộp Tiền Bảo Lãnh Tại Ngoại Theo Hai Cách.

Những cách này là:

- **Người Được Bảo Lãnh Nộp Cho Tòa.** Một người có thể nộp tiền mặt, tài sản hay các đồ khác cho tòa sơ thẩm tương đương với số tiền bảo lãnh yêu cầu để được trả tự do. Khoản này thường được trả lại nếu người đó ra hầu tòa theo yêu cầu.
- **Đại Lý Bảo Lãnh Tại Ngoại Nộp.** Một người có thể trả một khoản phí không hoàn lại cho một đại lý bảo lãnh tại ngoại để mua công khố phiếu bảo lãnh do một công ty bảo hiểm bảo đảm. Khoản phí này thường không quá 10 phần trăm số tiền bảo lãnh tại ngoại của một người. Bằng việc cung cấp công khố phiếu, đại lý bảo lãnh tại ngoại đồng ý trả toàn bộ số tiền bảo lãnh tại ngoại nếu người đó không ra hầu tòa theo yêu cầu. Nếu điều này xảy ra, đại lý bảo lãnh tại ngoại có thể yêu cầu người đó hoàn trả số tiền bảo lãnh này.

Hiếm Khi Đòi Được Đủ Số Tiền Bảo Lãnh Tại Ngoại Khi Không Ra Hầu Tòa.

Nếu một người không ra hầu tòa theo yêu cầu, tòa án có thể quyết định rằng người đó nợ số tiền bảo lãnh tại ngoại. Luật tiểu bang quy định thời điểm sẽ phải nộp đủ số tiền bảo lãnh tại ngoại. Ví dụ: không phải nộp tiền bảo lãnh tại ngoại nếu người đó bị cơ quan thi hành pháp luật hoặc nhân viên thu hồi tiền bảo lãnh (đôi khi được gọi là “thợ săn tiền thưởng”) tạm giữ trở lại trong vòng 180 ngày kể từ ngày tòa án quyết định. Trong các trường hợp khác thì cũng không phải nộp tiền bảo lãnh tại ngoại, chẳng hạn như nếu tòa án không thông báo hợp lệ cho công ty bảo hiểm là phải nộp tiền bảo lãnh tại ngoại. Kết quả là, tiền bảo lãnh tại ngoại thực sự chỉ được nộp trong một số ít trường hợp. Các quận và thành phố được nhận khoản nộp tiền bảo lãnh tại ngoại này.

Ngành Công Khố Phiếu Bảo Lãnh Do Tiểu Bang Quản Lý.

Việc quản lý này bao gồm cấp phép cho khoảng 2,500 đại lý bảo lãnh tại ngoại và giám sát mức phí tính cho một công khố phiếu bảo lãnh

do khoảng 20 công ty bảo hiểm đứng ra bảo đảm cho những công khố phiếu đó. Tiểu bang cũng điều tra và có thể giải quyết các khiếu nại về mặt hành chính đối với đại lý bảo lãnh tại ngoại và công ty bảo hiểm. Ngoài ra, tiểu bang còn làm việc với chính quyền địa phương để truy tố hành vi phạm tội hình sự của các đại lý bảo lãnh tại ngoại và công ty bảo hiểm trước tòa án. Tiểu bang thu phí để giúp hỗ trợ trang trải chi phí quản lý.

Năm 2018, ngành bảo lãnh tại ngoại đã phát hành lượng công khố phiếu bảo lãnh trị giá khoảng \$6 tỷ và thu về khoảng \$560 triệu tiền phí công khố phiếu bảo lãnh. Công ty bảo hiểm phải nộp 2.4 phần trăm thuế bảo hiểm tiểu bang cho những khoản phí này—khoảng \$13 triệu vào năm 2018.

CÓ THỂ TRẢ TỰ DO VÀO CÁC THỜI ĐIỂM KHÁC NHAU TRƯỚC KHI XÉT XỬ

Quy Trình Trả Tự Do Trước Phiên Buộc Tội. Thông thường, mọi người có thể được trả tự do trước phiên buộc tội sau khi nộp tiền bảo lãnh như liệt kê trong biểu phí tiền bảo lãnh đối với một số tội nhất định. Ở một số quận, tòa sơ thẩm có thể cho phép các chủ thể khác (chẳng hạn như phòng quản chế quận) thả một số người nhất định khi có OR trước phiên buộc tội. Những người này có thể được yêu cầu phải tuân theo các điều kiện nhất định (chẳng hạn như thường xuyên báo cáo với nhân viên quản chế của quận). Những người không nộp tiền bảo lãnh tại ngoại hoặc không được trả tự do khi có OR sẽ bị giam giữ cho đến phiên buộc tội.

Quy Trình Trả Tự Do Sau Phiên Buộc Tội. Tại phiên buộc tội, tòa án quyết định xem có nên (1) giam người trong tù, (2) thay đổi số tiền bảo lãnh tại ngoại quy định để được trả tự do, hay (3) trả tự do cho người đó khi có OR. Những người không được trả tự do khi có OR và không thể nộp tiền bảo lãnh tại ngoại theo yêu cầu thường sẽ bị giam trong nhà tù quận. Tòa án có thể yêu cầu người được trả tự do phải tuân theo một số điều kiện nhất định. Trong một số trường hợp, họ bị tính phí liên quan đến việc trả tự do trước khi xét xử. Ví dụ: một người có thể bị tính phí theo dõi điện tử vì đây có thể là một điều kiện mà tòa án yêu cầu. Tòa án có thể sửa đổi những quyết định này cho đến phiên xét xử hoặc cho đến khi vụ án được giải quyết theo cách khác.

THÔNG QUA LUẬT BẢO LÃNH TẠI NGOẠI VÀ TRƯỚC KHI XÉT XỬ MỐI NĂM 2018

Vào năm 2018, Cơ Quan Lập Pháp đã thông qua và Thống Đốc đã ký một đạo luật—Dự Luật Thượng Viện (Senate Bill, SB) 10—để loại bỏ bảo lãnh tại ngoại

PHÂN TÍCH CỦA PHÂN TÍCH VIÊN LẬP PHÁP

TIẾP THEO

và thay đổi quy trình trả tự do trước khi xét xử. Luật này sẽ có hiệu lực vào ngày 1 tháng Mười, 2019. Tuy nhiên, điều này đã không xảy ra vì cuộc trưng cầu dân ý về SB 10 đã khiến luật này đủ điều kiện được đưa vào lá phiếu vào tháng Một, 2019. Theo Hiến Pháp Tiểu Bang, khi một cuộc trưng cầu dân ý về luật mới của tiểu bang đủ điều kiện được bỏ phiếu, luật sẽ được giữ nguyên cho đến khi cử tri quyết định xem có nên đưa luật vào áp dụng hay không.

KIỆN NGHỊ

Xác Định Xem Có Đưa Luật Bảo Lãnh Tại Ngoại và Trước Khi Xét Xử Mới Vào Áp Dụng Hay Không. Dự Luật 25 là một cuộc trưng cầu dân ý về SB 10 và sẽ quyết định liệu dự luật có đi vào hiệu lực hay không. Bỏ phiếu “có” có nghĩa là SB 10 sẽ có hiệu lực, còn bỏ phiếu “không” sẽ bác bỏ SB 10. Cụ thể, việc phê chuẩn dự luật này sẽ (1) loại bỏ việc trả tự do khi nộp tiền bảo lãnh tại ngoại, (2) lập một quy trình trả tự do trước phiên buộc tội mới, và (3) thay đổi quy trình trả tự do ở phiên buộc tội hiện tại.

LOẠI BỎ QUY ĐỊNH TRẢ TỰ DO KHI NỘP TIỀN BẢO LÃNH TẠI NGOẠI

Dự Luật 25 loại bỏ quy định trả tự do khỏi nhà tù quận khi nộp tiền bảo lãnh tại ngoại trước khi xét xử.

LẬP QUY TRÌNH TRẢ TỰ DO TRƯỚC PHIÊN BUỘC TỘI MỚI

Yêu Cầu Tự Động Trả Tự Do Đối Với Hầu Hết Các Tội Nhẹ. Dự luật này yêu cầu người bị tổng giam trong nhà tù quận vì hầu hết các tội nhẹ, là những tội ít nghiêm trọng hơn trọng tội, phải được tự động thả tự do trong vòng 12 giờ sau khi bị tổng giam. Một số người bị tổng giam vì tội nhẹ, chẳng hạn như những người bị tổng giam vì bạo lực gia đình hay không ra hầu tòa nhiều hơn hai lần trong năm qua, sẽ không được tự động trả tự do.

Yêu Cầu Đánh Giá Khi Trả Tự Do đối với Trọng Tội và Một Số Tội Nhẹ. Dự luật này yêu cầu những người bị tổng giam vì (1) trọng tội và (2) tội nhẹ không đủ điều kiện để được tự động trả tự do sẽ phải được đánh giá về nguy cơ phạm tội mới hoặc không ra hầu tòa nếu được trả tự do. Nhân viên đánh giá sẽ thu thập một số thông tin nhất định, bao gồm cả mức rủi ro của mỗi người dựa trên công cụ đánh giá rủi ro trước xét xử. Nhìn chung, nhân viên sẽ được yêu cầu trả tự do cho những người được xác định là có nguy cơ thấp. Tùy thuộc vào các quy tắc mà mỗi tòa sơ thẩm đưa ra, một số người có nguy cơ trung bình cũng sẽ được nhân viên đánh giá hoặc thẩm phán trả tự do. Người được trả tự do có thể được yêu cầu phải tuân

theo các điều kiện nhất định. Trong đó có thể bao gồm giám sát, chẳng hạn như thường xuyên báo cáo cho nhân viên quản chế của quận hay giám sát điện tử. Tuy nhiên, điều kiện đối với người có nguy cơ thấp không được bao gồm việc giám sát. Tòa án có thể thay đổi các điều kiện nếu có lý do chính đáng. Không giống như luật hiện hành, phí không được coi như là một điều kiện để được trả tự do. Người có nguy cơ cao, người có nguy cơ trung bình mà không được trả tự do và một số người nhất định (ví dụ như người bị cáo buộc phạm một số trọng tội nghiêm trọng, bao gồm giết người hay đốt nhà) sẽ phải ở lại nhà tù quận cho đến phiên buộc tội. Việc đánh giá trả tự do sẽ phải được hoàn thành không quá 36 giờ kể từ khi một người bị tổng giam.

Tòa Sơ Thẩm Chịu Trách Nhiệm Về Việc Đánh Giá Trước Khi Xét Xử. Dự luật 25 yêu cầu tòa sơ thẩm của tiểu bang chịu trách nhiệm về việc đánh giá trước khi xét xử. Trong đó bao gồm nhiều hoạt động khác nhau như: (1) xác định mức rủi ro bằng các công cụ đánh giá rủi ro trước khi xét xử, (2) thu thập thông tin bổ sung liên quan đến rủi ro của một người, (3) trả tự do cho một số người căn cứ vào mức rủi ro của họ và (4) đề xuất các điều kiện trả tự do trước khi xét xử lên tòa án. Tòa sơ thẩm có thể cử nhân viên tòa án làm nhân viên đánh giá hoặc ký hợp đồng với một số cơ quan công quyền ở địa phương (chẳng hạn như phòng quản chế của quận) để thực hiện các hoạt động này. Nếu cả tòa án lẫn cơ quan công quyền hiện tại đều không sẵn lòng hoặc không thể làm việc này, vậy thì tòa án có thể ký hợp đồng với một cơ quan công quyền mới ở địa phương, được thành lập riêng để thực hiện những hoạt động này.

THAY ĐỔI QUY TRÌNH TRẢ TỰ DO TẠI PHIÊN BUỘC TỘI

Tại phiên buộc tội, người đang bị giam thường sẽ được trả tự do khi có OR. Công tố viên khu vực có thể yêu cầu tổ chức một phiên điều trần để tạm giữ người này trong tù cho đến phiên xét xử, bất kể trước đó họ đã được trả tự do hay chưa. Một người sẽ chỉ bị tạm giữ trong một số trường hợp nhất định—chẳng hạn như nếu tòa án quyết định không có điều kiện nào có thể đảm bảo họ sẽ không phạm tội hay không ra hầu tòa. Người được trả tự do có thể được yêu cầu phải tuân theo các điều kiện nhất định, nhưng không được tính phí là một điều kiện để trả tự do. Sau phiên buộc tội, công tố viên khu vực hoặc luật sư biện hộ công có thể yêu cầu tổ chức một phiên điều trần về vấn đề tạm giữ trong một số trường hợp nhất định, chẳng hạn như nếu có bằng chứng mới trong vụ án. Tòa án có thể sửa đổi quyết định OR và các điều kiện trả tự do trong một số trường hợp nhất định, chẳng hạn như nếu nhân viên đánh giá cung cấp thông tin

PHÂN TÍCH CỦA PHÂN TÍCH VIÊN LẬP PHÁP

TIẾP THEO

mới trước khi xét xử.

TÁC ĐỘNG TÀI KHÓA

Dự Luật 25 sẽ tác động đến cả chi phí của tiểu bang và địa phương. Chưa thể chắc chắn về quy mô thực tế của những tác động này và điều này sẽ phụ thuộc vào cách dự luật được giải thích và thực hiện. Ví dụ: không rõ tòa án sẽ trả tự do trước khi xét xử cho bao nhiêu người và các điều kiện mà họ phải tuân theo là gì. Do đó, tác động có thể lớn hơn hoặc nhỏ hơn so với dự tính dưới đây.

Tăng Chi Phí Trả Tự Do Trước Khi Xét Xử cho Tiểu Bang và Địa Phương. Quy trình trả tự do trước khi xét xử mới sẽ làm tăng khối lượng công việc cho tòa sơ thẩm của tiểu bang cũng như công tố viên địa hạt quận và luật sư biện hộ công. Ví dụ: sẽ có công việc liên quan đến các phiên điều trần tạm giữ mới. Phần khối lượng công việc tăng thêm này có thể được bù đắp bằng cách giảm khối lượng công việc khác. Ví dụ: khối lượng công việc từ các phiên điều trần về số tiền bảo lãnh tại ngoại theo quy định sẽ được giảm bớt đi.

Ngoài ra, chi phí của tiểu bang sẽ tăng lên do các tòa sơ thẩm của tiểu bang sẽ chịu trách nhiệm về việc đánh giá trước khi xét xử. Tiểu bang cũng có thể sẽ tăng chi phí giám sát, chẳng hạn như do tăng số lượng người được giám sát sau khi được trả tự do trước khi xét xử.

Tổng cộng, mức tăng chi phí trước khi xét xử của tiểu bang và địa phương có thể ở mức giữa của hàng trăm triệu mỹ kim mỗi năm. Mức này ít hơn 1 phần trăm Ngân Quỹ Chung hiện tại của tiểu bang. Quy mô chi phí tăng thực sự sẽ phụ thuộc vào nhiều yếu tố khác nhau. Các yếu tố chính bao gồm số lượng người được trả tự do trước khi xét xử, điều kiện trả tự do (chẳng hạn như yêu cầu giám sát ở mức độ nào) và chi phí của những điều kiện này. Chưa rõ liệu một phần chi phí tăng lên của tiểu bang có được bù đắp bằng khoản chi tiêu hiện tại của chính quyền địa phương cho khối lượng công việc trước khi xét xử hay không.

Giảm Chi Phí cho Nhà Tù Quận. Dự luật này sẽ làm giảm số lượng người bị giam trong nhà tù của quận. Nguyên nhân phần lớn là do sẽ có nhiều người có thể được trả tự do trước khi xét xử khi có OR hơn là phải ở lại trong tù. Ví dụ: một số người không thể nộp tiền bảo lãnh tại ngoại sẽ được trả tự do theo quy trình trước khi xét xử mới. Tuy nhiên, các yếu tố khác có thể bù lại sự giảm sút về số lượng người bị giam trong tù này. Ví dụ: một số người—đáng lẽ sẽ được trả tự do sau khi được bảo lãnh tại ngoại—cuối cùng vẫn có thể bị tạm giữ cho đến khi xét xử. Trên thực tế, chúng tôi ước tính việc giảm số lượng người bị giam trong tù sẽ làm giảm chi phí cho các nhà tù

quận thuộc địa phương, mức giảm có thể ở mức cao của hàng chục triệu mỹ kim mỗi năm. Mức giảm thực tế sẽ phụ thuộc vào số lượng người bị giam trong tù cũng như quyết định trả tự do của tòa án. Những nguồn tiền này có thể sẽ được chuyển cho các hoạt động khác của quận.

Tác Động Tới Tiền Thu Thuế của Tiểu Bang và Địa Phương. Dự luật này sẽ tác động đến cả tiền thu thuế của tiểu bang và địa phương. Một mặt, dự luật này sẽ làm giảm tiền thu thuế của tiểu bang và địa phương. Ví dụ: các công ty bảo hiểm sẽ không còn phải nộp thuế cho phí công khổ phiếu bảo lãnh nữa. Mặt khác, tiền thu thuế của tiểu bang và địa phương có thể tăng lên. Ví dụ: mọi người có thể mua hàng hóa bằng tiền mà đáng lẽ sẽ được chi cho phí công khổ phiếu bảo lãnh. Nếu những hàng hóa này bị đánh thuế bán hàng, điều này sẽ làm tăng thu nhập thuế của cả tiểu bang và địa phương. Chưa xác định được tổng mức tác động thực tới tiền thu thuế của tiểu bang và địa phương.

Truy cập <http://cal-access.sos.ca.gov/campaign/measures/> để lấy danh sách các ủy ban chủ yếu được hình thành để ủng hộ hoặc phản đối dự luật này.

Truy cập <http://www.fppc.ca.gov/transparency/top-contributors.html> để lấy thông tin về 10 nhà đóng góp hàng đầu của ủy ban.

Nếu quý vị muốn một bản sao toàn văn dự luật tiểu bang này, vui lòng gọi cho Tổng Thư Ký Tiểu Bang theo số (800) 339-8163 hoặc quý vị có thể gửi email cho vigfeedback@sos.ca.gov và một bản sao sẽ được gửi cho quý vị miễn phí qua đường bưu điện.